

STOP TOGET! — JEG VIL

Åbent brev

til handelsministeren

Vejen Frem

RETSPOLITISK UGBLAD

Nr. 47

37. årgang

20. november 1971

INTERESSANT ANALYSE af ejendomsprisstigningen i København

Dagbladet Børsen har i samarbejde med ejendomsmægler Karl Koch uarbejdet en interessant — omend næppe for Vejen Frens læsere overraskende — analyse af ejendomspristigningen. Analysen er udarbejdet på grundlag af omsejningen i Karl Kochs egen forretning og synes specielt at vedrøre udviklingen i det storkebenhavnske område.

Konklusionen af undersøgelsen viser, at en stor del af parcelhusejerne i 1985 vil være blevet millionærer eller tæt ved, hvis blot stigningen i ejendomspriserne fortsætter med den takt, der har været kendt det foregående tiår. Samtidig vil lønningerne være steget til over det tredobbelte af 1971-niveauet, forudsat at den årlige stigning på 9-10 pct. i gennemsnit fortsætter.

Kun gælden i ens hus vil være den samme — den vil endog være bragt en smule ned på grund af de årlige afdrag. Den restsum, der forfalder på et tiårigt pantebrev udstedt i 1971 vil ikke synes af ret meget i forhold til ejendomspriserne og lønniveauet i forfaldsåret. Der er altså ingen grund til at frygte for den ofte astronomiske gæld, man stifter ved køb af parcelhus.

Vi skal gengive et par af de eksempler, der fremdrages fra analysen:

870.000 kr. i 1980

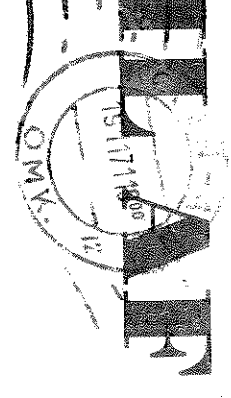
I plans villaen på Borgmester Schneders Vej i Holte. Huset blev sammen med en række lignende huse opført i årene 1960-61 af et konsortium, som solgte husene uden forløjneste til priser mellem 140 og 170.000 kr. Vi vil i det følgende operere med en gennemsnitspris på 155.000 kr. som udgangspunkt. En forsigtig vurdering af det samme hus i 1970 beregnes til 370.000 kr. — svarende til 9 pct. stigning om året. Fortsætter denne prisudvikling, vil huset i 1980 være 870.000 kr. værd, og i 1985 1.33 mill. kr.

Fra 120.000 til 275.000 kr.

Andet eksempel — rækkehuset i Tvedvangen i Herlev blev opført i 1961-62 af en funktionærforening. Den solgte husene til sine medlemmer uden forløjneste til 120.000 kr. Dette eksempel er nok det mest illustrerende, idet der netop for nylig blev handlet et af disse rækkehuse for 275.000 kr. Det svarer næsten til en årlig prisstigning på 10 pct., ville det været fulde 10 pct., ville salgssummen forleden have været 284.373 kr.

Millionær i 1985

Efter alle solemærker at domme vil den hidtidige udvikling i priserne fortsætte. Lader vi prisen på rækkehuset i Herlev fortsætte ad den afstukne bane, vil det i 1975 koste 416.350 kr. I de næste 5 år vil husejeren blive halvmillionær, og i 1980 vil hans hus være ca. 670.500 kr. værd. Fortsætter vi udviklingen videre til 1985, er vor husejer blevet millionær. Hans rækkehus i Herlev vil til den tid være 1.187.887 kr. værd. Med en udbetaling på huset på 25.000 kr. og resterende sparekassen i huset på 65.000 kr. udsteder køberen sælgerpantebreve med 10 års løbetid på 185.000 kr. Med 10 pct. årlig ydel-

Landsretssagfører Lars O. Grønberg, Odense, har tilskrevet handelsminister Ivar Nørgaard følgende åbne brev:

„Danmarks Radio meddelte til morgen, at De i „Berlingske Tidende“ i dag skriver, at debatten om Danmarks indtreden i EF burde afslæses af en debat om, hvad vi vil når vi er kommet i EF.“

Danmarks statsminister har sagt, at Folketinget den 13. dec. skal åbne en debat om tiltrædelse af Romtraktaten, at han håber, at Folketinget senest 1. juledag har vedtaget tilslutningen til EF med 5/6 flertal, og at han omkringing nyår kan underskrive traktaten. — Statsministeren mener, at folkeafstemningen efter grundlovens § 20 kan finde sted ved april-tid, mens De indtil nu har ment, at folkeafstemningen kunne vente til juni-tid — evt. senere, for at vi kunne kende resultatet af den vejledende folkeafstemning i Norge først. —

Hvordan kan De mene, at vi skal holde op med at diskutere tilslutningen til EF? Debatten skal først lige for alvor til at begynde. —

Mener De, at tilslutningsdebatten er uden betydning? Kender De debattens resultat?

Findes der en færdig køreplan for Danmarks tilslutning til EF, som gør en debat overflødig?

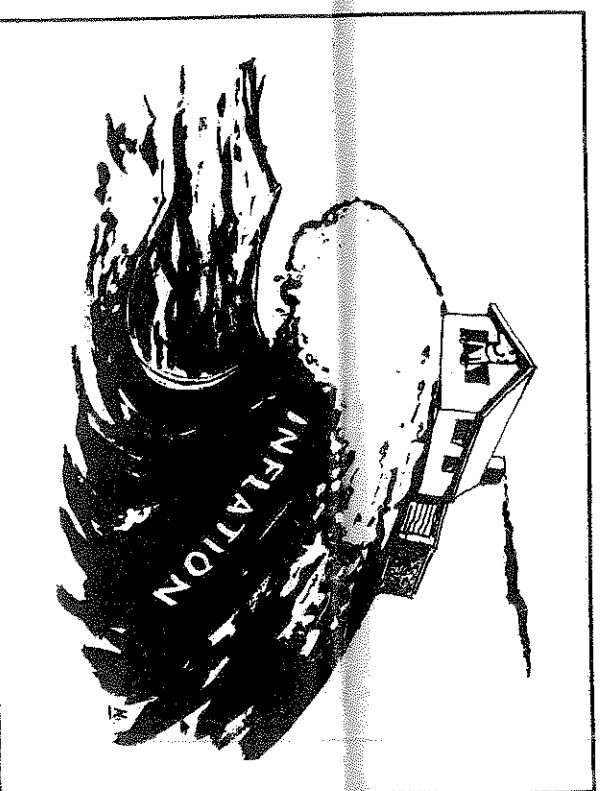
Må jeg få et eksempel af køreplanen, selv om udenrigsministeren hævder, at jeg kører på frihjul?

Er der ingen mellemstationer i Europaplans køreplan?

Er der ingen nødremser i toget? STOP TOGET! JEG VIL AFI!

Deres ærbødige passage
Lars O. Grønberg,
Odense, den 15. nov. 1971.

Børsen, onsdag den 10. november 1971

Husejeren rider trygt med på inflationsbølgen

Frygt ikke for at købe hus

Deres kæmpe-gæld bliver til småpenge på 10 år

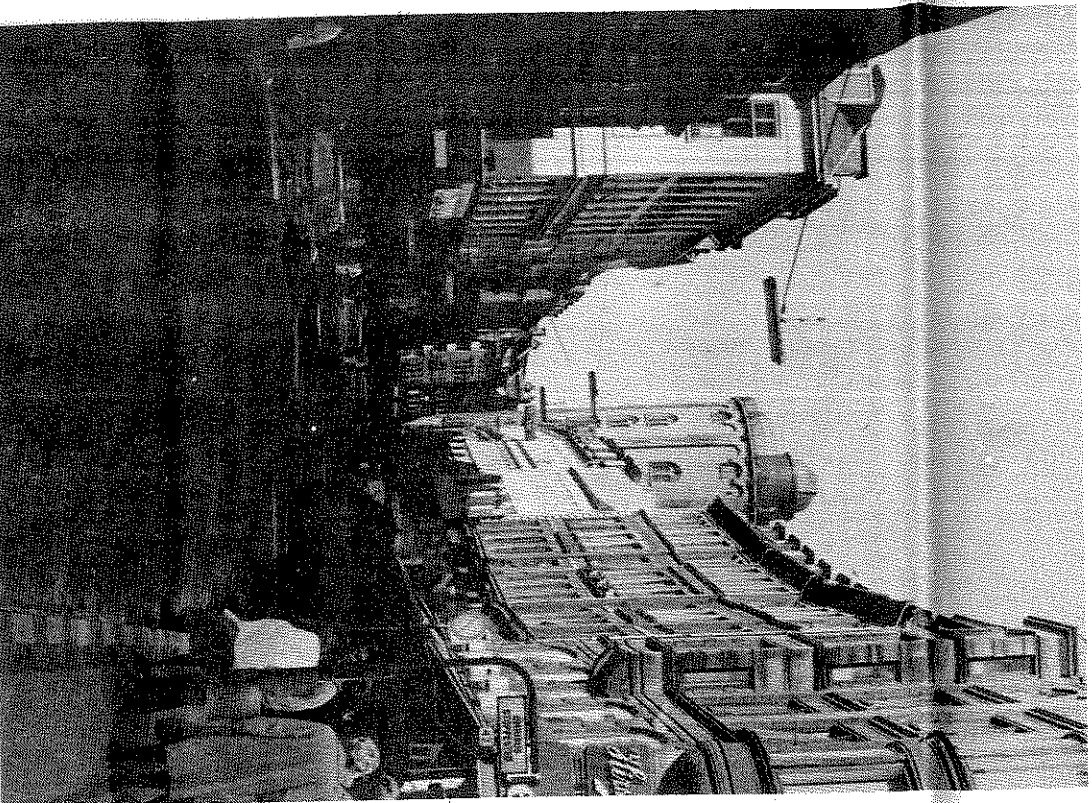
Deres hus er næsten tre gange så meget værd i 1981 og De tjener over dobbelt så meget

Hvordan vil udviklingen i ejendomspriserne forholde de næste 10-15 år?

Der har i den siden den 2. verdenskrigs slutning været vedvarende og til dels udbrydende stigning i priserne på fast ejendom i Danmark.

Undersøgelsen er baseret på nogle ejendomme, som Karl Koch gennem sit virke som ejendomsmægler har kunne følge på nært hold fra 1960 og til dato. Udviklingen i deres priser målforsigtigt af den samlede stigning i parcelhusenes værdi forudses at ville være

ning som i de foregående år, fordi samfundet kører med nogenlunde fuld beskæftigelse og fuld udnyttelse af produktionsapparatet. Dermed målforsigtigt af den samlede stigning i parcelhusenes værdi forudses at ville være

Det er ikke blot i det indre København, ejendomspriserne går i vejret. Udviklingen i omegnskommunerne er langt mere eksplosiv, indtil det københavnske trafikproblem finder sin løsning, vil priserne i de gamle del af hovedstaden opvise mere moderate stigninger.

Universiteterne og Fællesmarkedet — side 2 ★ Frem af busken — side 2 ★ Svar fra NEL-siger — side 3 ★ Stemmekvæg eller samfundsborger — side 3 ★ Kronik — side 4-5 ★ Europa — Økonomi eller politik — side 5 ★

VEJEN FREM

Redaktion og ekspedition:
Kroghsgade 1, 2100 København Ø. Tlf. (01) TRin 1457 Giro 7835

Kontortid: Mandag-fredag 10.15. Lørdag er kontoret lukket.
ANNONCER: 60 øre pr. mm plus evt. særlig placering

REDAKTION:
Vilh. Heilmann
Erik S. Romm ansvarshavende
Poul Westergaard
ABONNEMENT:
Kr. 52,00 pr. år
Kr. 15,00 pr. kvartal
Løssalg: Kr. 1,50 pr. nummer
Trykt i Provins-Trykkeriet, Vordingborg offset-afd.

UNIVERSITETERNE OG FÆLLESMARKEDET

DANMARKS EVENTUELLE medlemskab af Fællesmarkedet har vakt uro mange steder. Sidst har rektor for Københavns Universitet givet udtryk for angstelse over, at den harmonisering, som EEC tiltræder på alle områder, skal medføre en sænkning af standarden i vor høje undervisning, specielt universitetsuddannelsen. Det konkrete grundlag for Mogens Fog's bekymring er et memorandum, som det vest-tyske universitetsrektoratkollegium har udsendt, hvori man udtrykker frygt for, at uddannelsesniveauet vil blive sænket. Mogens Fog har rekvireret et stabelt betænkninger fra fællesmarkedskommissionen, som han vil lade universitetets folkeretsskulpturer se nærmere på, før han forelægger materialet for et kollegium af rektorer fra vore højere læreanstalter.

"Det, jeg er bange for," siger Mogens Fog, "er, at internationale bestemmelser om, hvad der skal undervises i - f. eks. hvor mange timer i kemi man skal have for at blive læge - vil virke nedrivende på det danske uddannelsesniveau." Det er næsten en selvfølge, at undervisningsminister Knud Heinesen i en kommentar giver udtryk for, at han anser det for usandsynligt, at fællesmarkedskommissionen skulle have indflydelse på de undervisningsplaner, som anvendes af de enkelte landes universiteter. Man lægge mærke til, at undervisningsministeren bruger en vending som "anse det for usandsynligt" - den slags vendinger har vi hørt til bevidsthed, f. eks. af professor Nyboe Andersen - det tidspunkt må vel snart komme, da vi kan være bekendt at udbede os nogle solide kendsgerninger af vore politikere, som hidtil har spist os af med udtryk som "det må anses for usandsynligt", "det kan meget vel tænkes", "sandsynligheden taler for, at..." osv. Det er selvfølgelig muligt, at undervisningsministeren ikke er vidende om, at der også i andre EEC-lande har været givet udtryk for angstelse for universitetsuddannelsens niveau, men det er ellers ingen hemmelighed.

DET MEST karakteristiske træk ved EEC er planøkonomi og planlægningsdilettantisme i det hele taget, og resultaterne har ikke været strålende - Fællesmarkedets landbrugspolitik udgør et udmærket eksempel på, hvor slet det kan gøres - og der er ikke grund til at antage, at uddannelsesområdet skulle gå fri af "harmoniseringen". Selvfølgelig kan man lade en kommission i Bruxelles grætte på - den korrekte betegnelse er "lave prognoser" - hvor mange arkæologer der i 1967 bliver brugt for i Fællesmarkedet, og hvor stor en andel f. eks. Danmark kan få tildeelt, eller jurister, etnologer, landlæger, agronomer, fransklærere, teaterhistorikere eller socialpædagoger. Vi har erfaringer for, hvordan den slags prognoser virker inden for uddannelsesområdet, for vi har i mange år set dem udgå fra undervisningsministeriet, og det har hver gang vist sig, at prognoserne ikke slog til.

DET MAN VIL, sigte på i Fællesmarkedet, er sandsynligvis en styring af uddannelsessektoren, dvs. at overstatslige myndigheder afgør, hvor mange studenter der kan få lov til at studere f. eks. medicin i hvert medlemsland, baseret på en lidt naiv overbevisning om, at man kan forudsige med sikkerhed, hvad samfundet vil få brug for af højtuddannede specialister.

I dag uddanner en mand sig til teaterhistoriker, og så må han løvrigt se at finde ud af, om der er nogen, der har brug for ham. Det gode, gamle system, der ikke er så forfærdeligt gammelt endda, kan ellers anbefales unge mennesker, der med et studentereksamenbevis i hånden vil påbegynde en uddannelse. Det består ganske enkelt i, at man konstaterer, hvad man har lyst til at beskæftige sig med - ofte er der flere discipliner inde i billedet - og derefter undersøger man, hvordan beskæftigelsesmulighederne inden for vedkommende fag tegner sig. Derefter træffer man sin afgørelse, dels dikteret af lyst og anleg, dels af praktisk overvejelse. Jammerklagen over de høje akademikerlønninger kan vi ikke deltagende i - er lønningerne høje for en bestemt gruppe, vil den tiltrække mange uddannelsessøgende, og så finder aflønnen gerne et naturligt leje.

ESR.

Frem af halsken

siger Sv. Gerhauge til regeringen

Spørgsmålet om Danmarks tilslutning til Fællesmarkedet er at få på hinanden følgende regeringer blevet behandlet på en sådan måde, at Danmarks vælgere må nære den største mistillid til ministrernes evne til at styre landets sager.

VKR-regeringens udenrigsminister og dens markedsminister erklærede, at Danmark ville tilslutte sig Kontraktens protektionistiske og planøkonomiske paragraffer uden at kræve ændringer, samtidig med at man erklærede sig for liberale. Det kapitel er forhåbentlig nu overstået.

Hvad gør den socialdemokratiske regering? - Giver den vælgerne klar besked?

I slutningen af oktober måned udtalte udenrigsminister K. B. Andersen på et møde i Grindsted: "Et nej til Fællesmarkedet er i sig selv ingen løsning. Tiden er nu inde, hvor nej-sigerne må ud fra busken og fortælle, hvad deres forslag går ud på, så der kan tales om et virkeligt valg mellem forskellige muligheder på folkeafstemningens dag.

Det er uværdigt at køre på fri-billet i markedsdebatten ved kun at sige nej, eller ved at henviser til løsninger, der bygger mere på romantik og ønsketænkning, end på realiteter."

Såvel statsministeren herhjemme som markedsminister Ivar Nørgaard i Bruxelles har stillet en række betingelser bl. a. med hensyn til Norges og Sveriges vilkår.

Interessant analyse

(Fortællt fra side 1)

se, hvoraf 2 pct. adfald, vil køberne i 1981 skulle indfri en restgæld på ca. 129.500 kr. Det er jo småpenge i sammenligning med den værdistigning, der har været på hans hus. Huset vil i 1981 være ca. 730.000 kr. værd, forudsat den årlige værdistigning på 10 pct.

Pristilligningernes baggrund

Om baggrunden for de ventede store pristilligninger i den nære fremtid hedder det:

Med den inflationsforstærkede politik, som den nye regering har lagt ud med - importtolden - er det højst usandsynligt, at den årlige værdistigning skulle blive mindre end 10 pct. på fast ejendom. Af andre faktorer, som vil kunne påvirke parcelhuspriserne opad, er boligministerens forbud mod salg og udlægning af ejendomme over på parcelhusmarkedet.

Her er situationen den, at der ikke i det sidste år er bygget ret mange nye huse på grund af den stramme kreditpolitik, som har ramt denne sektor af boligbyggeriet særlig hårdt. Kombinationen af et større klientel og manglende tilgang af nye huse forventes blandt ejendomsnægterne at ville forårsage en ny bølge af pristilligninger i den eksisterende parcelhusmasse.

- Jovist er der lyse udsigter for nogle - men rigtig nok også dunkle for andre - de der ikke i tide kommer til mølle."

nm.

I maj 1971 udsendte Retsforbundet et detaljeret forslag til Danmarks markedspolitik, hvor følgende tre muligheder blev nævnt:

1. Et stort frihandelsområde - hvilket vil sige at Danmark tager initiativ til, at de forpligter alle lande har over for FN, GATT og Kennedy-planen, føres ud i livet.
2. EFTA-landene etablerer i fællesskab en frihandelsaftale med Fællesmarkedet.
3. De fem nordiske lande dannet et frihandelsområde, som derefter fører forhandlinger med EEC om en udvidet frihandel.

Ivar Nørgaard har udtalt sig imod den harmonisering af sociale forhold og indkomstforhold (beskatning) som forudsættes i Romtraktaten. I virkeligheden kan det siges, at den regering, der kom til magten efter valget i september, har stillet sådanne betingelser, at den har sagt nej til Danmarks tilslutning.

Samtidig udtaler Ivar Nørgaard, at han vent, at traktaten underskrives inden jul i år.

Både den gamle og den nye regering skæler stærkt til vore EFTA-partners stilling til Fællesmarkedet, som om danske politikere ikke er i stand til at vurdere, om Danmarks status som søfartsnation med verdens største udenrigsom sætning i forhold til indbyggertal, kan bevares i Fællesmarkedet.

Svend Gerhauge.

Pensionisterne er den samfund der ved mind sortsmudstighed langhårede tighed

Er du uden deres gode dragede fattighjælp

Kære Birgit,
Nr. 2, 4 og 5 fra venstre
indst.
Prøv at gå! (Hvis nogen af
ikke Esso.)

AF ASBJØRN Q. I tillade sig at
for fre-
lan til at dække huslejerne, n

Jeg bestiller herved abonnement på HOVEDBLADET (sæt krydser):

- ☐ 21 kroner for 13 numre
- ☐ 40 kroner for 26 numre
- ☐ 76 kroner for 52 numre

Betalt:
☐ opkræves
☐ følger vedlagt i check
☐ er givet til postkonto
nr. 18 22 00

Navn

Gade

By

Postboks 260
1040 København V

222

Jeg har sendt min pakke

Photografier + politisk

Svar fra NEJ-Siger

til vor udenrigsminister.

Kære E. B. Andersen.

Efter hvad jeg har læst i et par af de blade, som selv en travl bonde tar' sig tid til at læse, har du holdt en tale i Grindsted, hvor du har opfordret danske modstandere af Fællesmarkedet til at yde et bidrag til debatten: "Tiden er nu inde, hvor nej-sigerne må ud af busken og fortælle, hvad deres forslag går ud på, så der kan blive tale om et virkeligt valg mellem forskellige muligheder på folkeafstemnings dag."

Det kan ikke være af uvidenhed, du på denne måde postulerer, at "nej-sigerne" ikke er fremkommet med alternative forslag. Vi er mange, som i alle årene siden 1957 er fremkommet med en lang række konkrete og konstruktive forslag til bevarelse af Danmarks frihed udenfor E. F. De protesterende nej-sigere har ganske vist ikke haft så velviljige masses Kommunikationsmidler, som de medlebende ja-sigere, men jeg nægter dog at tro, at alle vore forslag helt skulle have undgået din opmærksomhed.

Du kan ikke være uvidende om, at Refsforbundet hørte hele sin valgkampagne mod Fællesmarkedet på et forslag om at modtage E. F.'s tilbud om en frihandelsaftale med de EFTA-landene, der ikke har søgt fuldt medlemskab. Vi foreslog, og foreslår stadig, at Danmark trækker sin ansgning om medlemskab tilbage og i stedet søger en fællesnordisk frihandelsaftale eller associationsordning med E. F.

Ja-sigerne påstår, at der ingen ny toldgrænser bliver mellem Danmark og Sverige, selv om Danmark går ind i E. F., og at det nordiske samarbejde kan fortsætte uindret, selv om Danmark som eneste nordiske land går ind i E. F. Det er da helt utroligt, at et enigt Norden, som Fællesmarkedets største kunde, ikke skulle kunne få en endnu bedre aftale med E. F. end et enkelt nordisk land.

Og hva' søren skal vi så i Fællesmarkedet?

Vi vil da gerne samarbejde med det øvrige Europa, politisk og kulturelt, som vi altid har

BØRGE BOESEN

Danske og udenlandske bøger.

B. T. CENTRALEEN

Eyen 2550

Trækonfektorel

Rådhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær
Ejergade 2 - 3000 Helsingør
Telf. (03) 21 43 44

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

Malertina

H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skodstrup.
Telf. 06 99 14 73

- alt malerarbejde udføres

gjort, så længe det er i vor interesse, men vi vil selv have frihed til at trække denne grænse.

Vi er ikke isolationister. Vi ønsker frit økonomisk, politisk og kulturelt samarbejde med hele verden. Det er ja-sigerne, der er isolationister, de ønsker at isolere sig fra den øvrige verden i en højprotektionistisk blok, der tæller mindre end 10 pct. af jordens befolkning.

Det er blandt de 90 pct. af jordens befolkning, der lever uden for Fællesmarkedet, at fremtidens markeder ligger. Over 1 milliard af disse mennesker mangler alt hvad vi kan producere i Norden af industri og landbrugsvare, og ifølge F. A. O.'s statistik stiger såvel befolknings-tal som købekraft i disse lande stærkere end verdensproduktionen af mad.

Hva' søren skal vi så i Fællesmarkedet?

Selvfolgelig skal vi fortsat eksportere til Fællesmarkedet, så længe vi har fordel deraf, jævnsides med at vi udvikler eksportmarkeder til anden side. Vore erfaringer i så henseende er egentlig slet ikke så dårlige. Jeg er f. eks. som kødproducent ret godt tilfreds med de højere kødpriser, vi har opnået i Fællesmarkedet. De har faktisk aldrig været højere - selv om ja-sigerne lige siden 1957 har påstået, at nu ville vor kødeksport til Fællesmarkedet høje op, hvis vi ikke blev medlem. De har skam taget alt, hvad vi kunne undvære - og til gode priser. Produktionen er gået tilbage, fordi vi ikke kunne skaffe arbejdskraft til at passe køer, men det har da ikke noget med Fællesmarkedet at gøre.

Jeg gad vide, hvorfor ja-sigerne (og vismænd) ved, at vor eksport til Fællesmarkedet hurtigt vil blive nul og nix, hvis vi holder os udenfor. At det skulle blive ringere, hvis f. eks. E. F. udvides med England, der er storimportør af levnedsmidler, så møtningssgraden i det udvidede Fællesmarked bliver mindre, strider mod al sund fornuft.

Mit andet forslag er altså, at vi fortsætter med at handle med Fællesmarkedet, som om intet var sket. Vi har håndtaget beviser for, at dette er muligt i det nuværende Fællesmarked.

Vel skal vi betale told og andre afgifter med mærkelige navne, hvis vi står udenfor. Men at betegne summen af disse afgifter som Danmarks "tab" ved at stå udenfor, er simpelt hen fup og svindel og bondestangeri.

Enhver ved, at told og andre importafgifter indføres for at få priserne i hjemlandet til at stige

K. R. HEDEBRANDT

Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN

Tømrermester
Søgaardvej 23
Telf. Gentofte 5043

til støtte for de hjemlige producenter, men enhver der bare har lugtet lidt til elementær nationaløkonomi, ved også, at disse afgifter på længere sigt bervirker en tilsvarende stigning i de hjemlige

Jens Kirke

produktionsomkostninger, så "støtten" til producenterne bliver ret problematisk.

Jeg er revnende ligeglad, om jeg skal betale 500 eller 1000 kr. i nok så individuelle afgifter for at få et slagtedyr ind i Fællesmarkedet, hvis mine produktionsomkostninger er tilsvarende mindre, end de ville være, hvis jeg var inden for toldgrænserne. Og just så-dan vil forholdene, efter al konkret økonomisk viden, trække sig i løve. Der er visse gamle, håndfaste økonomiske love, som ikke ændrer sig, selv om man går i tolden nok så uforsædligt narve, og som man ikke kan halse med, lige så lidt som de fysiske love.

Endelig kan vor udenrigsminister som kendt nordisk personlighed heller ikke være uvidende om, at man i Sverige i årevis har tunlet med planer om at nedbælte selvforsyningsgraden med landbrugsvare med 20 pct. Hvis Danmark trækker sin ansgning tilbage, går Norge selvfølgelig heller ikke ind i E. F. Vi har da mulighed for, ja er næsten tvunget til, at oplage ørlige og redelige (i modsætning til det uvrødlige (Nordre-spillet) for-handlinger om et integreret Norden under en eller anden form. Sverige vil da med fordel kunne realisere de nævnte planer.

20 pct. mangel på landbrugsvare i Sverige svarer ret nøje til værdien af hele Danmarks landbrugseksport til Fællesmarkedet. Hvad delen skal vi så i Fællesmarkedet?

Måske kunne et stærkt intergreret Norden med åbne landegrænser ud mod hele verden også få de gæve briter til at besinde sig. Fælden har jo ikke klappet endnu.

Dit direkte spørgsmål: "Hvad er det, nej-sigerne siger ja til?", mener jeg, er besvaret med disse modværende forslag. Vi siger ja til hele verden. Hvis det falder ind under det, du kalder "romantisk og ønsketænkning", må jeg erkende min underlegenhed i sammenligning med ja-sigernes livlige beskrivelser af "det forjættede land".

Oh vidunder tro!

Venlig hilsen,
Jens Kirke.

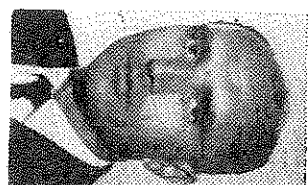
Når De har læst

»Vejen Frem«, vil Deres nabo

måske være
interesseret
i at læse det

Aage Johannessen:

Stemmekvæg eller samfundsborger?

Et menneske er en mangesidet størrelse, der i løbet af sit liv skal udfylde flere forskellige funktioner.

De fleste af os gør i et vist tidsrum en indsats i produktionen, og vi udfylder en funktion inden for familien. Vi er alle sammen samfundsborgere, vi er også forbrugere på flere forskellige områder.

De forskellige kulturer lægger ikke altid vægten på de samme funktioner. Nogle steder er det mennesket som familiemedlem, der står i centrum, andre steder er det mennesket som samfundsborger.

I den vestlige kulturkreds er det mennesket som produktionsfaktor, der påkalder den største interesse.

Det giver sig også udslag i den opdragelse, der bliver de unge mennesker til del. Selv om man i den senere tid har lagt megen vægt på også at uddanne kunstlærer, er det dog de fag, som har betydning for produktionen, der indtager den centrale stilling i undervisningen.

Det kan naturligvis ikke undgåes, at dette kommer til at betyde, at andre områder bliver forsumt. På nogle områder er dette vel ikke katastrofalt, da man f. eks. må gå ud fra, at de fleste i deres hjem modtager påvirkninger, der gør dem egenende som familiemedlemmer og til en vis grad også som forbrugere.

Derimod kniber det med uddannelsen til samfundsborgere. Ganske vist gives der lidt orientering om de politiske retninger, der manifestere sig i samfundet, men en egentlig undervisning og træning i en kritisk vurdering af forhold og tanker, der er bestemmende for de politiske beslutninger, gives ikke.

Det kan naturligvis skyldes, at det i almindelighed anses for at være for ind-

vilket til, at børn og unge mennesker kan forstå det, men når de bliver voksne, skal de have tilstrækkelig forståelse til at deltage i samfundslivet som vælgere og måske også som medlemmer af de råd og forsamlinger, som træffer beslutninger på samfundets vegne.

Derfor må uddannelsesinstitutionerne vænne sig til at tage hele mennesket i betragtning, når uddannelsen tilrettelægges, og ikke ensidigt lægge vægten på produktionskrav, og særligt vigtigt er det, at de, der går ud af skolerne, i hvert fald er "udlærte" samfundsborgere.

Professor Johannes Sløk giver skolelever det råd altid at anse det, de får fortalt, for at være løgn, indtil de selv har efterprøvet det. Det er en udmærket regel og også anvendelig over for politiske udtalelser, men den nytter ikke, med mindre man også har lært at efterprøve de påstande, man bliver stillet overfor, og det må være skolens opgave at give den nødvendige træning heri.

Der findes indviklede forhold inden for samfundets funktioner, men hvis en sag synes vanskelig overskuelig for vælgeren, er den det også for politikerne, og i sådanne sager vil en kategorisk udtalelse enten være et dække over indre usikkerhed eller være tegn på, at manden ikke har tænkt sig om.

Har man i skolen fået en vis viden om samfundets funktioner og en vis kritisk indstilling til de ufejlbare systemer, forskellige politikkere møder frem med, får man også den sikkerhed, der gør, at man måske ikke er så velbegnet som stemmekvæg. Men til gengæld er man måske en bedre samfundsborger.

Aage Johannessen.

Sæby-Brønderslev Kredsen

Ordinær generalforsamling afholdes på restaurant Hedelund, Brønderslev, mandag den 22. november 1971 kl. 20.
Dagsorden ifølge vedtægterne.
Kredens folketingskandidat, gdr. Marius Christensen, Veger, kommer til stede.

P. b. v.

Erik Christensen,
Sæby-Brønderslev kredsen.

DEBAT!

Forfatteren og bogen i samfundet

Forrylig blev en undersøgelse, foretaget af *Dansk Forfatterforening* om danske forfatters le-vevilkår offentliggjort. Denne viser, at kun 11 pct. af 347 adspurgte danske forfattere lever af deres hovederhverv, at skrive bøger. Langt de fleste må søge andet arbejde ver siden af som anmeldere, oversættelse, kronikør og meget andet. Det er en anden side af sagen, at disse bierhverv ofte kan virke inspirerende på forfatteren. Det uirmelige ligger blot deri, at forfatteren TVINGES til at søge disse arbejder på grund af økonomiske vanskeligheder. Disse bierhverv kan ofte virke både belastende og nedbrydende.

Forfatterens gennemsigtsindtægt ligger på kr. 17.805 om året. Bortset fra unge under uddannelse og folkepensionister er der næppe nogen anden indkomstgruppe i landet, der har så lave indtægter som forfattere. (Se iøvrigt Martin Elmers kronik: *Levebudskræbet*, Vejen/Frem nr.)

Med dette rejser spørgsmålet sig, om der dog ikke findes nogen løsning på disse problemer? Burde staten bidrage med en væsentlig større andel, end tilfældet er? Er det ikke netop samfundet, kunstnerens produkt kommer tilgode i sidste ende?

En forfatter som dattidens Ludvig Holberg (1684-1754) drages alier og alter frem. Holbergs stykker optøres, hans bøger cileres. Kort sagt, han er den dag i dag anvendelig. (Mange andre kunne nævnes). Hven siger, at nutidens forfattere (i hvert fald nogen af dem) ikke kan komme til at spille samme rolle i fremtidens kulturbedt? Burde disse mennesker ikke støttes i deres arbejde, der ikke blot er et arbejdet i vor tid, men simpelthen et arbejde, der rækker langt ind i fremtiden?

Man går i dag på biblioteker og låner forfatteres bøger, ikke blot nutidendes produkter, men også af dades. Spørgsmålet er, om ikke disse skulle have haft støtte, da det bevisligt er et samfundsgavnligt arbejde, da har udført i stedet det tvinger man forfatterne til at søge bierhverv.

Førhen støttedes kunstneren af

enkeltpersoner inden for aristokratiet. Mange anså det simpelt, hen for en ære at muliggøre dennes arbejde rent økonomisk. I dag står forfatteren så godt som uden økonomisk bistand. Kun en lille del opnår legater, prisbelønninger og lign. Fakta er, at kunstneren lever, javist, men på absolut ringe vilkår!

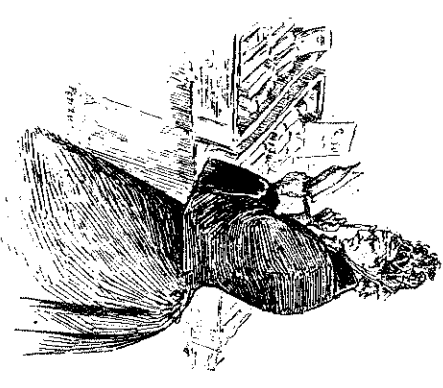
Jamen, bøger er så dyre, siger man. Forfatteren er udmærket klar over dette (og er ked af det) men af bogens pris får forfatteren kun de 15 pct., resten deller de såkaldte mellemled, forlaget og boghandelen, og derefter bliver 15 pct. moms lagt på. Endvidere får de fleste forfattere et fantastisk ringe udbytte fra bibliotekstiftelsen. Radio og TV bringer af og til bidrag og interviews, der er nogenlunde tilfredsstillende betalt. Hertil kan komme indtægter fra foredrag og andre aktiviteter. Dette er i korte træk forfatterens indtægtsmuligheder vedrørende deres hovederhverv.

Bøgerens pris hænger nøje sammen med den øvrige inflationsudvikling. At sproget dansk er et lille sprog, spiller også en væsentlig rolle. Oplagstallet er betydeligt mindre end på f. eks. engelsk-sprogede bøger, der har et internationalt marked. Dog kunne staten, som man allerede har gjort i Norge, fjerne de 15 pct. moms på bøger. Salgstallene er, for størstedelen af danske bøger, simpelthen katastrofale. En digter som Jørgen Gustava Brandt, efter min mening forholdsvis kendt, sælger en digtsamling i kun 700 eksemplarer. Derefter bliver bogen nedsat og forsvinder ud af produktionen. Særligt, men desværre kendes gennemgæng. (Og med Jørgen Gustava Brandt kunne løvrigt nævnes mange andre).

Hvilke kunstnere skulle staten da støtte? Staten skulle simpelthen sørge for, at alle mennesker fik en mulighed for kreativ udfoldelse. Denne mulighed har mennesker ikke i dag, måske derfor denne debat om trivsel på arbejdsplasserne. Man lader sig binde for meget af industriproduktiviteten og glemmer den trang, ethvert menneske har i sig for ud-

foldelse. Dog er det kulturen, vor arv hviler på, ikke produktionen. Mennesket behøver tid, sted og rum.

Flere og flere indser dette og prøver på forskellig vis at søge nye ting og livsformer. Ind mellem træder der da også alternativer tilbud frem, såsom netop i disse tider bog-cafeer, der for det første prøver at skabe et miljø ud over de bestående skranke og dernæst forsøger at kommu-

nikere og kontakte. Et andet tilbud er de såkaldte A-huse (A = Aktiv), som ligeledes søger at skabe debat og kommunikere. Det er et forsøg på at lase mennesker fra den fremmedgjort, som et menneskefjendtligt samfund har skabt.

Desværre ser man gang på gang afslag og negativ holdning til disse A-huse og bog-cafeer på anmodning om støtte fra det offentlige. (Dog med undtagelse af bog-cafeen i København, der bliver drevet af Kulturministeriet. Endvidere skal det nævnes, at en kommune netop har besluttet at yde bistand til et nyt projekt, nemlig Viborg kommune, der vil støtte tidligere forlagsboghandler K. E. Hermann og forfatteren Peter Steenberg, der søger at skabe et bogarkiv ved Viborg).

Forfatterens stilling, i de nysskabende miljøer, har fra først af været præget af indlevelsesvne

ske objektivt, at drive værdifri forskning. Denne værdifri forskning kommer til at stå med en særlig glorie, selv om dens emner måske mere og mere fjerner sig fra, hvad samfundet har behov for og råd til at spendere penge på.

Så må vi håbe, at forskere, inspireret af befolkningens behov, kan finde nye områder at undersøge gravetomme på. De vil sikkert bruge lige så skudsikre argumenter som man altid har brugt, men da deres motivation stammer fra samfundets behov, vil de kalde deres forskning værdifuld.

Nogen helt andet er, at hvor deres forskning hører op, vil de være interesseret i, hvad samfundet kan bruge deres resultater til. De vil måske indbygge dem i filosofiske eller politiske systemer, eller måske blot bruge dem i debat - åbne en diskussion om deres anvendelighed, eller måske om nødvendigheden af at anvende denne nye viden for at redde samfundet fra undergang. Men i det

og forståelse fra alle sider. Mange steder har man arrangeret forfatter-afrener, afholdt under hyggelige former, med enten indbydendes diskussion, eller forfatteren har gjort rede for et emne. Netop denne form for trivsel på arbejdsplassen har gjort, at den unge generation har et friere forhold til kulturen og produktionsræset. Mange unge forfattere har taget konsekvensen af de dårlige til- og har tilsluttet sig de nye miljøer mere eller mindre fast. Deres bøger udkommer "underground" og bliver forhandlet af dem selv eller af bogcafeen i København. Herved bliver bøgerne for det første billigere og er på en måde friere stillet end de forlagspubliserede bøger. For det andet står de ikke bundet til nogen sider. "Underground" bøgerne har dog dårlige distributionsmuligheder - med få undtagelser forhandler boghandlerne dem slet ikke, p. gr. af at de ingen rabat kan opnå, hvad der jo også er årsagen til bogens billige pris. Man springer fuldstændig mellemledene over, forlaget og boghandelen. (Om dette er godt eller dårligt, skal jeg her lade være usagt. Fakta er, at man i dag inden for Dansk Boghandel fører en meget livlig debat om fremtidens boghandel).

Ole Vilhelmson.

Jordrente er en ting - grundskyld noget andet

Hr. Jørgen Fangel's kronik i *"Vejen Frem"* nr. 38 er værdifuld, da den fremdrager en ny samfundsøkonomisk belysning af jordpriserens stigning under en økonomisk vækst, sideløbende med en stærk inflation. Dog er jeg ikke helt enig med hr. Fangel i slutningen af kroniken, hvor der skrives:

"I et samfund med økonomisk vækst er der kun én mulighed for at holde jordprisstigningerne i ave: En beskætning, der indtræger værdistigningen. Det er velkendt, at ligesom skattebegunstigelser kapitaliseres i højere ejendomspriser, således vil ejendomspriserne have på en ejendom som et kapitaliseret tab. Dvs. jo højere grundskatter, desto lavere jordpriser.

Nu vil det være uheldigt mod de nuværende ejere pludseligt at indtræge jordrenten, dvs. ind-

øjeblik opræder de ikke længer som forskere - måske som politikere, måske som digtere, og det er ikke noget nedstøtende at sige om en forsker - tværtimod. Lige så vel som en digter må forske sine områder, før han kan digte, så må en forsker digte - d. v. s. lade sin fantasi beskæftige sig med den fremtidige anvendelse af hans resultater (det behøver dog ikke at være på vers).

Man kunne fristes til at sige, at Anders Munk er en sådan digter i den sidste del af hans bog, *"HUMANISMENS BIOLOGI"*, og han siger egentlig selv næsten det samme, i sin programserien:

"Denne bog er et forsøg på at se, hvad der kommer ud af det, hvis vi anskuer en række almenkyldige og gammeldagse menneskelige erfaringsområder, som de tager sig ud, når de bliver sat ind i en ikke værdifri biologisk begrebsramme, hvis materialer er hentet fra økologi, etologi og evolutionsteori."

Af hensyn til langt den største del af læserne bliver jeg vist nødt til at tage mig af disse sidste tre fremmedord. Anders Munk bruger mange fremmedord, fordi han lægger stor vægt på at udtrykke sig entydigt. Fremmedord har jo den fordel, at de fungerer meget mere præcist end gamle, forbløvede og flertydige ord. Men foruden at de kræver, at læseren har - og bruger - en fremmedordbog (et

føre "fuld grundskyld". Ved at indtræge jordrenten, bliver jordprisen - jordrentens kapitaliserede værdi - nul. Dette problem kan man imidlertid let komme om ved, idet man simpelthen erstatter de nuværende ejere af deres tab som følge af, at man indfører grundskyld. Man vil heretter have fjernet en af de væsentligste inflationskrider, uden at det går ud over den økonomiske vækst. Hvorfor den nævnte erstatning i grivet fald skal finde sted - det er da klart, at der ikke kan blive tale om kontante erstatninger."

Theorien er rigtig, når det gælder særtordele, f. eks. tilskud, men i praksis viser det sig desværre noget andet ved *sold*, og jeg indrømmer, at det er chokerende at omstille sig fra indgroede tankesbaner. I Herstederne f. eks. hvor man er oppe på 10 pct. i grundskyld til amt og kommune og be-

rimeligt ktrav), kan de have den samme killeddannende funktion som Anders Munk (på side 67 ff. i kapitlet om fordomme) omtaler m. h. t. klædetrægt og hudtæve. Det var synd, om en læser skulle føle sig atvist af det første ord, han møder i bogen: *ETOLOGI-DEBATTEN*.

Da jeg for et par år siden for første gang hørte ordet *Etologi* (af Anders Munks mund), gik jeg hjem og slog det op i Raunkjær's leksikon, - men forgyves, det stod der ikke. Jeg prøvede i andre - forgyves. I "Nudansk Ordbog" (1962) - forgyves, i "Gyldendals fremmedordbog" (1965) - en noget misvisende forklaring. I "Encyclopædia Britannica" fandt jeg forklaringen på ordet. (Førøvrigt kunne jeg have fundet det i 3. bind af "Vort lands dyreliv" fra 1950). Mens jeg har læst "Humanismens biologi" har jeg foretaget en undersøgelse over, i hvor høj grad ordet er kendt blandt akademikere og pædagoger. Af 80 forespurgte kunne 1 (én) svare -

Men det var de tre fremmedord, jeg ville tage mig af: *Heldigvis* er bogen bagt forsynet med et stikordsregister, hvor forfatteren på mesterlig måde forklarer, hvilken betydning han lægger i sine ord. Det er en nydelse for sig selv at læse det.

Evolutionsteori = udviklingslære behøver vi vist ikke at slå op

Biologi og humanisme

AF
K. K. GROVE-RASMUSSEN

Skal universiteterne være fredelige steder, hvor videnskaberne dyrkes uden religiøse eller politiske fordomme, eller skal de være kamppladser for vor tids stridende ideologier. Skal forskning værderdifi eller værdiløst - eller skulle vi lige tage "Ockhams rægektiv" og radere skellet mellem de to begreber ud? William Ockham er en engelsk teolog (fra o. 1300), der foruden mange andre værdifulde tanker har fremsat den regel, der siden har fået navnet "Ockhams rægektiv": "Pluralis non est ponenda sine necessitate". Man skal ikke dele fænomener op i flere begreber end nødvendigt. Forskning har vel altid været mere eller mindre værdiløst. Den har vel altid afspjælet befolkningens liv og problemer. Det er mere eller mindre i dagens problemer forskeren - enten allerede som barn eller som forsker - henler sine inspirationer. Han møder med et program, han vil kæmpe for - naturlivs med redelige og indskutable ar-

gumenter, som han så kalder værdifri. D. v. s., at han forventer, at alle vil være tvunget til at godtage hans argumenter. Sådan et "værdifri" argument benyttes de Galilei, da han ville bevise (for alle), at tunge og lette legemer falder lige hurtigt. Han lod en tung og en let masse falde sammen fra det skæve tårn i Pisa og konstaterede, at de nåede jorden samtidig. Desværre nægtede hans modstandere at komme og se på det djævelskab. Så længe djævel var en "kendegerning", var det altså ikke et objektivt bevis. Trods alt har dog sådan "værdifri forskning" været den værdifri forskning, der har givet os de fleste verdens eneste brugbare våben i kampen for at frigøre sig af middelalderens - (både den katolske og den protestantiske) mørke.

Efterhånden som disse forskningsresultater mere og mere falder sammen til en skøn harmonisk helhed, bliver denne helhed regnet for den virkelige, objektive sandhed. Når man bygger videre på denne helhed siges man at for-

nyttelsesafgift på erhvervsjendomme, er jordpriserne ikke faldende, og lünekapitalen indkasseres stadig hele jordenen ubeskåret via 1. prioriteten.

Ifølge oplysninger „Newstetter" har indsamlet fra andre lande, hvor jordbeskatning er praktiseret, viser sig det samme, at grundskylden" er blevet en skat på fast ejendom, oven på jordenen og andre skatter.

Forklaringen er, at grundskylden lægges på lejen af beboelses- og erhvervsjendomme, og videre på pristallet, arbejdslønnen og varepriserne i alle produktionsled, og faktisk ligesom skatterne virker inflationsfremmende. Tankeskyldingen fremkommer ved, at man anser „grundskyld" og jordenen for at være det samme – hvad det ikke er. Man kan beskutte folk fra hus og hjem med „grundskyld", og i særdeleshed skødehavere, som ikke har nærværdig græd på huset, hvor renterne ellers giver fradrag i skatten, men ikke inddrage jordenen hermed.

Jeg, med flere, har igennem årene peget på, at grundskyldvejen fører en løsning af jordspørgsmålet ind på et blindspor, og at der ingen genvej findes til at inddrage jordenen og opnå mulprisen på jord, uden om jord på jordrentevilkår, og havde oplysningerne været lagt an herpå i de forløbne 70 år, havde tilslutningen været større, ingen sjæl tror på, at en statsgrundskyld vil give lavere skatter, da det vil resultere i, at de gamle partier benytter grundskylden som en krækommen skatteklude.

Måske ville grundskyld have haft den ønskede virkning i trediverne, da fortjenstemulighederne var meget ringe, men under den nuværende rygende inflation vil en køber af fast ejendom må-

Er De klar over, at »VEJEN FREM« kan købes i kiosken på Københavns Hovedbanegård?

nu. Men husk at læse forklaringen siden. Den er givende. Så slår vi op på Økologi: Studiet af organismens forhold til omverdenen, derunder andre organismer. I vore dage, hvor mennesket er kommet langt i retning af at ødelægge verden for en mængde orga- nismen, derunder sig selv, er en bred og dybtgående indsigt i økologiens problemstillinger blevet nødvendig for politikere, der under vælgerne.

– og Økologi: „Studiet af adfærd ved hjælp af naturvidenskabelige metoder. Gennem systematisering af adfærdstrækkene opstår muligheden for at dyrke sammenlignende teologi, analog med f. eks. sammenlignende anatomi. Det er den sammenlignende økologi, der sammen med økologi og evolutionsteori har ydet råstøttet til den nærværende bog". (Selv stikordsregistret er værdiløst).

ETIOLOGIDEBATTEN, hedder 1. kapitel. Det er provokerende og skal jo nok også være det. Den vil forfatteren sætte fart i og lede den i en positiv retning, så den ikke – som det f. eks. tidligere skete med debatten om nedslamningslæren – skal synke ned til den negative tilstand at være en kølle hvormed forskellige trosretninger og ideologier slår hinanden i hovedet.

Nu vil læseren jo nok spørge: „Etologi-debatten, har den overhovedet

ske synes, at prisen er vel høj, men vil træse sig mer, at ejendommen i løbet af få år vil stige væsentlig i pris.

Dertil bør man for sagens skyld lægge grundskylden på bylden, indtil der skal være Amts- og kommunevalg, da den – sålænge de offentlige opgaver ikke indskrænkes – er at foretrække fremfor indkomstskat, fordi den ikke hæmmet foretagsomhed og kan bevirke, at det bliver for dyrt at „ligge" med spekulationsgrunde, samt giver kommunerne en indtægt af udenogs ejendomsbesiddere, men så er alt også sagt om grundskyld.

Grundskyldsteoriene har igennem årene været en hemske for en større tilslutning til Retsstatsprincippet, og særligt i de senere år, hvor skødehavere efterhånden repræsenterer ca. to millioner stemmer.

Fra boghylden:

Søger, så skal i finde

„Nyt Livssyn – Nyt Demokrati" er bog af forfatteren Th. Hækbøl og udkommet på Strubes Forlag, og slutter op i rækken af bøger med okkult præg, som dette forlag som bekendt har specialiseret sig i.

Allerede for 30 år siden placerede forfatteren sig i den offentlige debat, idet han fik en lille bog udgivet om kiropraktisk behandling. I denne bog rejstes kravet om sygekassestøtte hertil, et spørgsmål, der også i dag er aktuelt. I løbet af 50'erne og 60'erne har Th. Hækbøl gang på gang ladet sin røst høre, både gennem radioforedrag og gennem forskellige publikationer, og man har herved fået indblik i forfatterens store alsidighed og viden.

Denne alsidighed genspejler sig i „Nyt Livssyn – Nyt Demokrati". Bogen indeholder tanker om forholdet mellem øst og vest, betragtninger fra dagliglivet i det moderne Danmark kædet sammen

Ved overgang til jord på jordrentevilkår har lærer K. S. Strørup, Vonsild, fremsat forslag om en udløsning af den pat af 1. prioriteten, der svarer til jordværdien med statsobligationer, men en overgangsplan fra hr. Fangel mødes med interesse.

I Henry Georgerforeningen agter man at nedsatte et udvalg til at udarbejde et forslag for en jordreform, der svarer til de nuværende økonomiske forhold, hvor foreningens blad står åben for en debat herom.

Juli Schultze, Frederiksund.

NE! For at forebygge en eventuel misforståelse af motiverne kan oplyses, at jeg ikke selv er skødehaver, men lejer både af butik og beboelse, men jeg kan altså alligevel se urimelighederne ved grundskyldsteoriene i en inflationsperiode.

med diskussioner omkring sektoriske kristne synspunkter. I den- ne forbindelse skal nævnes lektor Michael Agersteds værk „Vandrer mod lys", en bog, der gentagne gange refereres til, og som synes at have helt grundlæggende betydning for Th. Hækbøl. Endvidere berettes om, hvorledes Th. Hækbøl engang blev behandlet som medarbejder ved en privatskole, og om hans erfaringer med valget af kollektiv institution, hvilket fører over i en diskussion om magtmisbrug i administrative organer.

Dette er blot et beskeden udpluk af aspekter inden for forfatterens ideverden, der kommer til udtryk i bogen. Endnu flere betragtninger står at læse heri, alle med henblik på at lade læserens opmærksomhed hen imod forfatterens forslag til et nyt livssyn.

Klaus Klausen.

Th. Hækbøl: Nyt Livssyn – Nyt Demokrati. – 157 sider. Strubes forlag.

Jeg tror virkelig, det er forfatterens mening at reklamere for de to bøger. Munks bog har en særlig charme deri, at han hele vejen igennem selv er til stede i stoffet: Han taler ikke om fordomme, men om sine egne fordomme – om hvorfor han selv ikke blev jæger o. s. v. Man følger, at han selv er med hele vejen. Han kommer pludselig i tanker om et eller andet „i skrivende stund". Det er hyggeligt og ane-

menende.

I den sidste trediedel får vi at vide, hvad etologi kan bruges til, hvorfor det er så nødvendigt at anvende etologiens erfaringer og hvorfor det hæster. Han skitserer en målsætning. Han lægger endda vægt på, at det kun er en skitse. For resten ligner den Stuart Mills nytemoral vældigt. Anders Munk lader det højeste mål være „I enhver henseende optimale levestandarder for hele jordens befolkning af mennesker" – og viser os hvordan vejen til dette mål kan diskuteres inden for den biologiske begrebsramme, han har afstukket. Det er underholdende, underdunet irriterende, men i alle tilfælde berigende læsning.

Chr. - R.

Anders Munk: Humanismens biologi (136 sider) Berlingske leksikon bibliotek.

EUROPA

Økonomi eller politik

Økonomi er ikke en eksakt videnskabelig teori, som f. eks. den klassiske fysik. Dens teorier kan ikke efterprøves ved forsøg med udelukkelse af forstyrrende faktorer. De kan kun sandsynliggøres ved statistiske målinger.

De økonomiske love er ikke naturlige love på samme måde som f. eks. tyngdeloven. De kan ikke efterprøves og kan ikke udtrykkes på samme eksakte måde. Mens man kan beregne tyngdekraftens virkning på enhver genstand i enhver højde, kan eksempelvis loven om priser og efterspørgsel kun give udtryk for tendenser. Man kan i almindelighed sige, at en prisforhøjelse vil have tendens til at reducere efterspørgslen, men man kan ikke beregne den nøjagtige virkning på efterspørgslen. Den vil være forskellig for forskellige varer, og for den samme vare er den ikke nødvendigvis ens på forskellige tidspunkter.

Mens man således på grundlag af de egentlige naturlige love er i stand til at beregne og bestemme et runtskibts bane fra jorden til månen og tilbage igen, lader det sig ikke gøre med blot nogenlunde nøjagtighed at beregne og bestemme en økonomisk udvikling.

Årsagen hertil er ikke alene usikkerheden med hensyn til virksomhedsgrænsen af økonomisk indgreb, men også et indgreb kan have virkninger på områder uden for de tilsligtede. Eksempelvis kan en prisforhøjelse for een vare medføre, at efterspørgslen på en anden vare vokser. Forholdet smør-margarine er et velkendt eksempel herpå og så nærliggende, at det ikke overræser.

Men foruden denne rent „tekniske" usikkerhed kan der komme en helt uberegnelig faktor ind i billedet, nemlig den menneskelige fantasi, som er i stand til totalt at vælge ethvert økonomisk beregningsgrundlag.

Et tydeligt eksempel herpå er udviklingen efter Danmarks tilslutning til EFTA.

De økonomiske eksperter havde beregnet, at omkring 40 % af den danske industri ville komme i alvorlige vanskeligheder ved denne tilslutning. Denne beregning var naturligvis behæftet med hele den „tekniske" usikkerhed.

Men det, der gjorde rapporten til skamme, var disse uberegnelige mennesker, der tog den nye situation som en udfordring og en spore til at prøve nye veje.

Hvilken vismand turde for 15 år forudsige, at Danmark ville få en betydelig industrieksport til Sverige? Og hvem kunne forudsige, at dansk elektronik skulle være med til at lande sætte en mand på månen?

I dag står vi i en markedspolitisk situation, hvor forskellige eksperter slår om sig med beregninger over, hvor godt eller dårligt det vil gå for landet, hvis vi vælger den ene eller den anden løsning.

De store forskelle, der er mellem disse beregninger, er et ud-

tryk for den rent „tekniske" usikkerhed, de er behæftet med, men fælles for dem alle er, at de betragter samfundet og erhvervslivet som statisk. Det man foretager er en projicering af de bestående forhold ud i fremtiden.

Men menneskene, samfundet og erhvervslivet er dynamisk, de tilpasser sig ændrede forhold og skaber selv ændrede forhold, så i virkeligheden er disse beregninger som beslutningsgrundlag betragtet aldeles uvedkommende.

Erhvervslivets ledere og medarbejdere er vant til at møde nye udfordringer og vil forstå at udnytte forholdene, uanset hvilken markedspolitisk beslutning der træffes.

Økonomi som videnskab betragtet er så svagt funderet, at det vil være aldeles uforståeligt at anvende den som grundlag for vidtrækkende politiske beslutninger.

Aage Johannessen.

Storbritannien kan ikke bestemme om dansk suverænitet

Det britiske parlament har nu tilkendegivet sit foreløbige ønske om at føre Storbritannien ind i Fællesmarkedet i tillid til, at øvrige EFTA-lande vil følge med. Usikkerheden om mængder af følgeres vedtagelse gør dog stadig den britiske indtræden i Romunionen uviss.

Man kan ikke frakende væklende danske regeringer et betydeligt ansvar for, at Storbritannien har kunnet tro, at Norden ville følge i briternes fodspor. Det må være et tungt ansvar at bære.

Den i dag truffne beslutning ændrer ikke på det forhold, at Danmark er bedst tjent ved, sammen med det øvrige Norden, frit at samvirke med hele verden frem for at blive bundet til et ikke-parlamentarisk og protektionistisk Fællesmarked, afsluttet over for den øvrige verden og kun omfattende en meget ringe del af verdens samlede befolkning.

Nordiske frihedsstræktioner i lovgivning og styreform har fortsat en værdi. Det er utaleligt at tilsluttede dem. Muligheden for et frit handlende Norden i en stadig mere samhandelsnærende global kreds af nationer gør fortsat enhver dommedagsprofeti over et politisk suverænt Danmark til skamme.

På den baggrund vil Retsforbundet på liberalt grundlag fortsætte kampen mod en dansk indlemmelse i Fællesmarkedet.

28. oktober 1971.

Retsforbundets forretningsudvalg.

HUSK

tilmelding til Københavnsredsens fest lørdag den 27. november kl. 18.30 i Lytskovgade 4.
Ring til TEL 3276, Ve 1552 y eller landsekreteratet Øbro 883 eller 884.

Breve fra læserne

Demokrati på

arbejdspladsen

Det frie varevalg skal styre produktionen. "Produktionen kan ikke styre sig selv - uden demokratisk indflydelse" er overskriften på et 4-sp. indlæg i "Børsen" af folkesocialisten Sig Ømann. Han mener, Folketinget skal opstille rammerne for erhvervsudviklingen og gennem samfundets magt have herredømmet over kapitalforordningen.

Forordningen for noget sådant må være, at samfundsmagten råder over en række overmennesker med vidsyn, idealisme og handlekraft og med et forråd af viden om økonomi, uanset hvad naturkræfterne kan finde på.

I de 12 år, jeg var i Folketinget, traf jeg ikke sådanne overmennesker. Jeg har heller ikke truffet dem i erhvervslivet. Jeg har nok truffet dygtige forretningsfolk, dygtige videnskabsmænd og fabrikanter og effektive departementschefer - men overmennesker, nej!

Da vi således ikke råder over overmennesker og vel heller ikke ønsker at blive ledet af "undermennesker", må vi nøjes med midl-imellem-mennesker. Men der er nu heller ikke så ringe endda, hvis man lader dem styre deres egne sager uden offentlig indblanding og uden monopoler (alle, der kender mig som retsstatsmand, ved, hvad jeg særligt siger på). Så vil disse gennem det frie varevalg betemme, hvad der skal produceres her i landet. Det er nok så meget demokrati på markedsplassen som økonomisk demokrati på arbejdspladsen, vi har brug for. Vi må derfor monopolerne og restriktionerne til livs.

Knud Tholstrup.

Folkestyrede domstole

I et læserbrev i Deres blad kommenterer Herr Kay Wibroe Segel en artikel i "Advokatbladet" en udmeldelse af en advokat af Juristforbundet og opfordrer alle danske dommere til at gøre lige så.

Det er meget glædeligt, at der er nogle, som drister sig til at røre ved problemet, for Danmarks retspleje er ikke demokratisk, og det er et spørgsmål, om ikke vort retsvæsen og politivæsen er den egentlige årsag til, at kriminaliteten er steget så voldsomt i de sidste 25 år.

En ny, demokratisk retsplejeloj vil ikke alene forenkle rets-

Også sikkerhedspolitik og forsvar under EEC

Markedsministeren har tilf. "Skive Folkeblad" af 2. ds. udtalt: "Man understregede som Socialdemokratiets synspunkt, at Fællesmarkedet ikke skal være organ for sikkerheds- og uden-

landske regering, at der ikke vil blive gjort undageiser på sikkerhedspolitiske og forsvarsmæssige områder" (s. 1-2). Ivar Nørgaards jfr. ovenfor er nok udtryk for ønsketænkning uden forbindelse med fakta, men jeg vil gerne vide, hvorud der direkte over for den danske regering er givet udtryk for, at der bliver føjles midtvejs og udenrigspolitik i Fællesmarkedet? At resultatet efterhånden bliver det, er jeg ikke i tvivl om, og det er nok den helt store fare ved Fællesmarkedet, der bliver en politisk union. Tak for ulejligheden i denne forbindelse og held og lykke med arbejdet på "Vejen Frem" i tiden fremover.

J. C. Stausiølm Christensen, Overass.,
Hemningvej 3, 7500 Holstebro.

Har i flere år stemt på Det radikale Venstre, bl. a. været kredbeskytelsesmedlem, men stemte ved sidste valg på Retsforbundet.

I det tidlige forår 1971 fandt der en noteudveksling sted mellem Fællesmarkedets ministerråd og den danske regering, hvoraf det fremgik, at også sikkerheds- og forsvarspolitik hørte ind under Fællesmarkedets beslutende myndighed, i overensstemmelse med Romtraktaten. Det fremgik iøvrigt også af Avignonrapporten. De formodninger om noget andet, der tid efter anden er fremsat af danske politikere, er altså baseret på det løsest mulige grundlag. - Tak for de gode ønsker.

Redaktionen.

Ramme alvor

Redaktionen af bladet har fundet det opportun at gøre opmærksom på, at Retsforbundet som bekendt går ind for afskaffelse af den tvungne værnepligt. Dette var i forbindelse med mit læserbrev i V. F. nr. 43.

Der er det gode, at Retsforbundet har vide rammer og alle synspunkter kommer frem. Imidlertid

skal jeg for ordene skyld meddele, at jeg finder, det er en mangel, at man er uenig.

Men så må vi vide noget mere om, hvad vi skal gøre for at klare situationen, hvis man skal af med den tvungne værnepligt, idet vi jo nemlig ved, hvilke styrkemål Danmark må sætte sig for at kunne være med. På dansk: Hvad kan vi gøre for at skaffe det antal professionelle soldater, der skal til at ophæve underskuddet, når værnepligten eventuelt ophører?

Det gælder i dag som tidligere, at nedskaber man styrkerne, ja så overskrider man atomræskelen, og de fælige våben tages i anvendelse så meget før, end det havde været nødvendigt. I hvert fald eksisterer risikoen.

Så længe Danmark ikke kan monstre det nødvendige antal mand uden at bevare værnepligten, bør denne opretholdes, såvorn værnepligt naturligvis er alt andet end morsom. Man kunne også anlægge det syn, at Danmark, der rangerer som et af de højeste på stigen blandt nge nationer, bør have råd til normal deltagelse i vernet om demokratiet. Hvad er så sandheden?

Blandt de 15 NATO-lande ligger vi sidst m. h. t. andel i forsvarsbudgetet af nationalprodukt, og dog var vi forrige gang, fordi Hitler kunne gå direkte ind i landet og tage os på sengen. Hvorfor vil vi så ikke afværge en ny situation, når vi holder mere af demokrati og fri porno end af forbud, vikorianisme og pigetråd, rejseforbud og vagttårne?

For at det ikke skal være løgn, gentager jeg hermed: Vi har endnu ikke set eller hørt noget til Sovjetunionens vilje til nedrustning. Hvorfor skal Danmark, så ustandsejlig sløje af, fordi politikere skal spille halvlige for skatteborgernes penge, når sagen er ramme alvor i virkeligheden.

Persson.

Hvordan?

I Ib Jensens Boligpolitik i "Vejen Frem" nr. 43 står bl. a.:

Der gennemføres omgængende et frit boligmarked. I ho-

vedstadsområdet dog over få år.

Hvordan?

Nærmere forklaring udbedes.

Venlig hilsen

Carl Johs. Jensen,
Odense.

Hvordan gennemføres der omgængende et frit boligmarked, spørger Carl Johs. Jensen, Odense. Det er nemt nok. Vi har det jo i dag på parcelhusmarkedet, hvor den eneste betingelse for, at man kan købe et parcelhus er, at man kan skrabbe penge sammen til udbetalingen.

Der stilles ikke spørgsmål fra sælgers side, om man er gift eller ugift, om man har børn, om man har bopæl i den kommune, hvor huset ligger, hvor stor en skattepligtig indkomst man har, o.s.v. Sælgeren af et parcelhus skal heller ikke have selgsprisen godkendt af myndighederne. Vi har altså m.h.t. parcelhuse et frit boligmarked, som man med lethed kan overføre til lejlighedsbyggen. Jo før desto bedre.

Id Jensen.

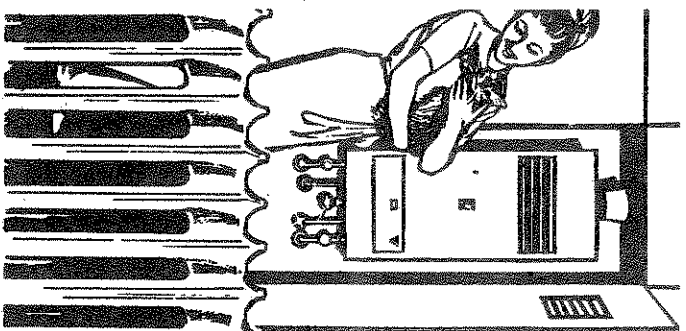
„Interessant og godt“

kaldet dagbladet „Aktuelt“ for 1. nov. 1971, at SF i Folketinget vil stille forslag om en ændring af valgloven, den nuværende udemokratiske spærregel ophæves, forbåbentlig bortfalder.

Bladet tilføjer om det „indstrumpede demokrati“. „Det kan ikke og bør ikke være i overensstemmelse med vor såkaldte demokratiske samfundsoptatelse“.

Det er trykt meget småt i bladet. Nu får vi se - også hvordan det går i Østre landsret - om typerne bliver lidt større. Det bliver spændende at se, om den sunde fornøft sejrer, og om hvor mange socialdemokrater - virkelig radikale og liberale, der findes i Folketinget.

H. P. Pioneg-Jørgensen,
Hellerup.

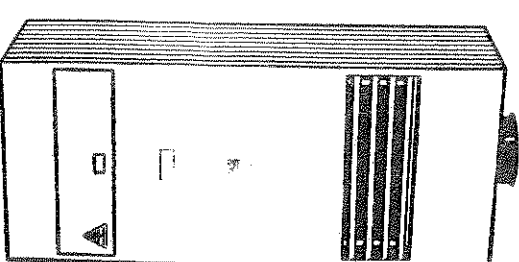

Moderne boligkomfort med

Kosangas

Så lidt fylder et moderne Kosangas centralvarme-anlæg. Kan placeres i bryggers, køkken eller indbygges i entré.

Kosangas centralvarme-anlæg giver virkelig blødt og effektivt varme, men tillige dejlig varm brugsvand. De opstår fuldstændig og ren forbrænding med høj udnyttelsesgrad. De får lugt-, støv- og støjfri varme. De undgår sod og luftforurening. De sparer udgifter til skorsten og selvstændigt tryk.

Kombi centralvarmer
Komplekset centralvarmer med indbygget al-
strømning, varmevarmer, radiatorer, in-
strømning, samt bilmærke og citat
Her 2 kredite og oplyder 3 funktioner:
VARMEN ALLE
VARMEN + VARMEN VAND
VARMEN VAND ALLE

Kosangas

Kege: tlf. (03) 65 20 00
Middelfart: tlf. (09) 41 16 41
Nekse: tlf. 555
Nærsundby: tlf. (08) 17 14 77
Århus C: (06) 12 14 77

Forenings- og kreds- meddelelser

Meddelelser, som ønskes optaget i bladet førstkommende lørdag, må være redaktionen i hænde senest onsdag morgen.

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet

Kroghsgade 1 - 2100 København Ø.
ØBto 883 - ØBto 884.
Kontoret er lukket lørdag.

FOCUS PÅ KREDSARBEJDET
OFFENTLIGE MØDER MED LANDSFORMANDEN OG NÆSTFORMANDEN

Det er ikke nogen hemmelighed, at Retsforbundet godt og vel fordoblede sit stemmetal ved valget. Det bør heller ikke være nogen hemmelighed, at målet her- efter er en fordobling af MEDLEMSTALLET.

Som et bidrag hertil arrangerer organisationsudvalget sidst i november 3 organisatoriske møder med efterfølgende of- fentlige møder. - Møderne holdes:

Lørdag den 20. november på Jernbanehotellet i Haslev, lørdag den 27. november på K. F. U. M., Bredgade 14, Kolding.
søndag den 28. november på K. F. U. M., Jernbanegade 14, Viborg.

De organisatoriske møder begynder alle steder kl. 11.00, og de offentlige møder kl. 15.00.

Det er en selvfølge, at alle kredsbestyrelsesmedlemmer ud over landet søger at komme til det for hende/ham nærmeste organisationsmøde, og at kredene så vidt muligt arrangerer ture (ikke mindst for de mange nye medlemmer) til de of- fentlige møder. Til såvel organisations- som offentlige møder er vore mange nye DRU'ere selvstændigt og på hjerterlig velkomne. Emnet for organisationsmøderne er "Hvordan styrker vi Rets- forbundets organisation?" Efter korte indlæg af Lis Star- cke, Kjeld Andersen og Leif Madsen vil de tre som panel sammen med mededeltagerne bruge tre timer til at finde på en masse nye ideer.

som diskussionsemner kan på forhånd bl. a. tænkes medlems- tegning, medlemspleje, underskriftindsamling, kontingentop- krævning, velgærlige, pressevirksomhed, nye mødeformer og Retsforbundets Presse. Man gør ikke forkert i at regne med, at det bliver virkelige arbejds møder.

Kl. 15.00 er der herefter offentligt møde med Retsforbundets landsformand Ib Christensen, der taler om "Den po- litiske situation" og næstformanden Jens Kirk, hvis emne er "Danmark og Fællesmarkedet".

Efter forholdsvis korte indlæg fra de to indledere er der fri adgang til at stille spørgsmål. Organisationsudvalget er sik- ker på, at mange af Retsforbundets nye vælgere og mange interesserede vil benytte sig af disse lejligheder til at gå par- tiet nærmere "på klingen".

Kjeld Andersen.

Grete Lausen

er formand for økonomiudvalget, og der er noget, Vejen Fren har lovet hende at skrive. Hun kan ikke forstå, hvorfor der skal gå så lang tid, før Retsforbundet kan få betalt de sidste valgregninger, og hun er bekymret. Ikke fordi hun tror, pengene ikke vil blive be- talt, men fordi vi er nødt til at regne med et valg i ret nær frem- tid, og så ville det umågtelig være en behagelig fornemmelse, at vi kunne begynde på en frisk.

Det er med gældspost som med underskriftindsamlingen: - det skulle være ret let at få dem fra hånden, det er vigtigt, at det sker, og Grete Lausen og andre med hende spørger blot: Hvorfor sker det så ikke - ? NU.

Redaktionen.

Nordjyllands amt

Generalforsamlingen på Park Hotel i Aalborg den 2. november fik et godt forløb. Der var til- fredshed med det for amtet opnå- ede resultat. I tilslutning til for- mandens beretning fandt der en debat sted om partiets stilling

I det nordjyske amt var der of- ret betydelige beløb i valgkam- pen - ca. 40.000 kr.

Formanden.

Aalborg Øst og Vest

Efter generalforsamlingen den 26. oktober har bestyrelsen kon- stitueret sig således: formand Ole Flygaard; næstformand Ber- ge Kristiansen; kasserer Carsten Hestehave; sekretær Ester Lor- sen; pressesekretær S. G. Gre- gersen; protokolfører O. Henrik- sen samt Preben Pedersen.

STUDIEKREDS

Studiekredsen om Fællesmarke- det genoplages med markedsse- kretariatets hæfter som grundlag.

Studiekredsen vil fremover bli- ve holdt hos fru Ester Larsen, Vognrydsgade 26, 9000 Aalborg, telefon 08128719. Vi starter tirsdag den 23. november kl. 20.00 med hæfte nr. 5. Udenrigspolitisk samarbejde. Tirsdag den 7. de- cember er emnet: Konkurrence- forhold og transport (hæfte nr. 6).

Der vil blive seks gange efter jul. Nærmere oplysning vil se- nere fremkomme. Man behøver ikke deltage i hele studiekredsen, man kan også melde sig til en- kelte aftener. Tilmelding bør så vidt muligt finde sted. Der vil mod en beskedet betaling blive serveret kaffe.

Studiekredsens leder bliver lek- tor, cand. polit. Ole Flygaard.

Medlemmer og interesserede fra andre kredse indbydes venligst.

Formanden.

Ørenåskredsen

Der afholdes offentligt møde i bagermester Andersen sal i Vi- vid onsdag den 8. december.

På mødet taler forbundsråds- medlem gdr. Jens Kirk, Thisted, over emnet: Landbrugspolitik og markedspolitik.

Kredsens folketingskandidat, in- genior Erling Vidant Madsen ta- ler over et emne efter eget valg.

Vel mødt onsdag den 8. decem- ber kl. 20.00.

P. b. v.

Lillemøsktold.

Vestjællands amt

Torsdag den 9. dec. kl. 19.45, medlemsmøde på hotel Kong Fre- derik, Sorø. Retsforbundets næst- formand, gdr. Jens Kirk, kommer til stede. Reserver dagen!

P. b. v. Trier.

København med omliggende byer

Det begynder at haste med til- meldelser til festen den 27. ds. kl. 18.30, Lyngkovgade 4, idet skatte fritst er onsdag den 24. ds. Kr. 23.95 for smørrebrød, kaffe, underholdning og bal. Læs fortæl- lingen nr. og ring straks til Tr. 3276, Ve 1552 y eller Øb. 883.

Venlig hilsen
Festkomiteen.

Vejle, Ribe og Sønderjylland

afholdes vinterfest på Vejen Gæstgivergaard lørdag den 4. de- cember kl. 20.

Vi starter med at der serveres en platte. Fiestale ved H. P. Jes- persen, minihankopli og dans. - Entré 20 kr.

Tilmelding skal ske senest 20. nov. til en af undertegnede:

Svend Aage Hansen, Grundt- vigsvej 30, Kolding, tlf. 05 - 44 50 27, Peter Gabelgaard, Skibbelund, 6500 Vejens, tlf. 048 - 51197.

Retsforbundet Ribe amt

Generalforsamling onsdag den 24. ds. kl. 20 på Korskrøen.

Dagsorden: Se Vejen Fren nr. 44.

Efter generalforsamlingen taler gdr. Poul Kristensen.

Bestyrelsen.

KLIP TIL BLADETS KANT

Undertegnede bestiller

VEJEN FREM

☐ Årsabonnement 52 kr.
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn

Stilling

Postadr.

VEJEN FREM

KROGHSGADE 1

2100 KØBENHAVN Ø.

Reservet postvæsenet

Ønsker De at deltage i anmeldelsen af Danmarks Retsforbund til deltagelse i næste valg, bedes De udfylde nedenstående kupon og sende den til: Danmarks Retsforbund, Kroghsgade 1, 2100 København Ø. Retsforbundet sørger for attestation på kommunkontoret.

Undertegnede erklærer herved at ville deltage i anmeldelsen af partiet DANMARKS RETSFORBUND som agter at deltage i kommende folketingsvalg

Fulde navn (blokbogstaver)		
Stilling	Fødselsdag	Fødselsår
Bopæl		
Postadresse		
Kommune	Amt	

den (Egenhændig datering)

..... (Egenhændig og sædvanlig underskrift)

Erklæringen er kun gyldig, hvis både datering og underskrift er håndskrevet af vælgeren personlig

Udfyldes af kommunkontoret

At ovenstående vælger er optaget på valglisten i

attesteres herved

..... kommune under løbenummer

..... kommune, den / 19

Du må ikke stjæle

Opsigtsvækkende tale af den amerikanske nationaløkonom Henry George ved kæmpemøde i N. Y.

Den amerikanske Anti-Fattigdoms bevægelse har afholdt et møde, hvor musik-akademiet var fyldt til sidste plads. Den verdensberømte nationaløkonom Henry George holdt en ivertende tale, der blistes med levende bifold af den store forsamling.

Rigdom og fattigdom

Henry George omtalte i sin indledning, den uretfærdige formuefordeling. Den tekniske udvikling har gjort det muligt for enkeltpersoner at samle formuer på hundreder af millioner, medens tusindvis af amerikanere stadig lever i største fattigdom. Derefter udtalte Henry George:

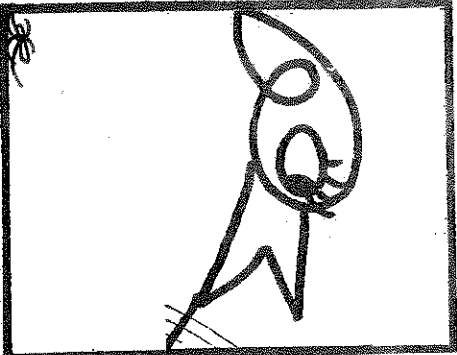
"Men vi ønsker ikke just at afskaffe rigdommen ved at fordele den samlede formue, som findes, men snarere ved at skabe nye rigdomme. Vor hensigt er at afskaffe fattigdommen ved at sætte i virksomhed hele den herskare af mennesker - i fjor opgjort til en million arbejdsløse i vort land -, denne herskare, som kun beeder om lejlighed til selv at frembringe formue, men som på grund af et system, som tillader et fåtal af mennesker at tillegne sig guds gaver - nu er betryvde denne lejlighed til at bringe noget."

Henry George fremhævede, at den tekniske udvikling for længst kunne have afskaffet al fattig-

I bladet "Gymnasieskolon" har Ballerup-rektoren Anders Østergaard, påpeget, at den nye regering er "skævt" rekrutteret, sådan rent socialt set:

Over 10 % af medlemmerne (Dorte Bennedsen og Jens Kampmann) er minoriteter, og det er 2000 gange så mange, som det skulle have været, hvis der havde været lige adgang!

UGENS HAK

- Hvorfor mon Riemann binder "Jyll.-Posten" den historie på dørmæt?

dom. Det var ikke velfærdsforsatninger og barmhjertighed betragtelser, men simpel retfærdighed. Man ønskede i de amerikanske love indført "det gyldne bud", "at gøre mod andre, hvad vi vil, at de skal gøre mod os", og derved give alle den ret, der tilkommer dem. Man ville begynde med at sikre hvert barn, som kommer til verden, dets fulde andel i den fælles arv. Henry George fortsatte:

Boliger og arbejde

"Sammenpakkede. Er det anderledes, at mennesker lever sammenpakkede, som de gør i denne by, når vi ser, at nogle få menesker for sig alene optager langt større plads, end de har nogen som helst mulighed for at bruge, og kun afstår denne plads mod enorme priser eller afgifter?"

"Dette er årsagen til, at mennesker sammenpakkede i lejehuse, dette er grunden til, at det netop i gode år ser ud, som om der fandtes et overskud af arbejde, og at det i sådanne tilfælde, som vi kalder dårlige, findes tusinder og atter tusinder, som må løbe fra det ene sted til det andet, uden at finde nogen mulighed for at få arbejde."

Ikke arbejde nok? Hvad er da arbejdet? Produktivt arbejde er simpelt hen anvendelsen af menneskelig arbejdskraft på jord, naturen; det er simpelt hen at omvende jorden, som skaberen har nedlagt i jorden, til former, som tilfredsstiller menneskets ønsker. Findes der ikke lejlighed nok til arbejde her i vort land?"

Ejendomsretten

Bevægelsen vil forsvare den ret, vi er så i g ejendomsret, den ejendomsret som følger af, hvad

Nationalbankdirektøren advarer kreditinstitutionerne mod urealistiske vurderinger

Ved danske Bankers Fællesrepræsentations årsmøde foretog udtalte nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer bl. a.:

Obligationsmarkedet har nu i to år fungeret uden væsentlige indgreb fra Nationalbankens side, og det har vist sig, at de dyreste profetter, der fra så mange sider blev fremsat i 1969, ikke er gået i opfyldelse.

Nationalbanken har i det sidste år atter deltaget i markedet, alene ud fra likviditetsmæssige hensyn, og denne linie kan vi ikke fravige, hvilket betyder, at køb og salg fra vor side altoværende er domineret af hensyn til udviklingen i likviditeten og ikke til, om obligationsrenten bliver lidt højere eller lavere.

Tilgangen til obligationsmarkedet er steget meget betydelig - ikke mindst som følge af fær-

der frembringes gennem arbejde. Men Gud har ikke givet jorden til nogle få udtalte. Han skabte den til brug for alle mennesker."

"Og når dette er sandt, så kan det barn, som i nat fødtes i den næsteste lejehuse eller den smudsige baggård i New York, træde ind i livet udrustet med lige så god ejendomsret til denne bys jord som de millioner, Astor og Rhinelanders, der nu kalder sig denne byjords ejere, no gensinde har haft." "Du må ikke stjæle! Dette er Guds lov. Hvad menes dermed? Dermed menes ikke alene, at du skal holde dine fingre borte fra andres lomme! ... Det omfatter også tyveri under alle andre former. ... Og er det ikke ligetil? Tyveri, når nogle mennesker iler frem for befolkningen og underlægger sig jord, som de ikke selv har ringeste personlig brug for, mens siden, når befolkningen øges, nægter de denne øgede befolkning tilfaldelse til at bruge denne jord, før befolkningen har betalt dem en enorm høj pris for jorden? Det er på denne form for tyveri, at vore største familiers rigdom grundlægges."

Henry George påpegede, at de milliardverdi, der er nedfældet i New Yorks jordrealer, ikke er kommet, fordi der er nogle få jordelære, men fordi hele New Yorks befolkning er der, og skyldes deres fælles virke og aktiviteter. Derfor burde man tage denne store værdifund i brug til det almenne behov og ved dens hjælp skabe en stad, som verden aldrig før så, en ren, sund, vakker by med god plads for alle. Han fortsatte:

"Og alt dette kunne vi gøre, ikke alene uden at pålægge nogen skat på produktionen eller gøre indgreb i den sande ejendomsret, men samtidig ville vi langt bedre end nu beskytte den sande ejeret og afskaffe de skattebyrder, som nu hviler trykkende på produktionen. Vi behøver kun at fjerne alle skatter på arbejdskræfte ting, ophøre med at lægge byrder på en mand, som opfører et hus eller foretager noget på dette marked."

Lånevilkårene gennem de obligationsudstedende institutter er blevet strammet ved den nye realkreditlov, som trådte i kraft i sommeren 1970, hvilket skulle øge tendensen til selvfinansiering hos de forskellige låntagergrupper.

Denne målsætning skulle nødtig blive forhindret ved, at de nye store obligationsudstedende institutter, der er skabt ved sammenlægningerne, giver sig til at konkurrere på vurderingerne. Man kan altid gøre lånegrænser illusoriske ved at foretage urealistiske vurderinger. Den form for konkurrence gør i hvert fald ikke nytte i vort system.

VEJEN FREM RETSPOLITISK UGBLAD

37. årgang - Nr. 47 - 20. november 1971

get andel, som bidrager til samfundets velstand, ophøre med at inddrive skat hos mennesker, som hender varer hjem fra udlandet eller tilvirker varer hjemme, og i stedet for alt dette indføre jordværdiafgift, d. v. s. indsamle disse uhyre indkomster, som har deres oprindelse fra samfundets vækst, og bringe dem til nytte for det samfund, som frembragte dem!"

Udenlandske jordopkøb

Senere i sin tale kom Henry George ind på de udenlandske jordopkøb, som kan blive højst aktuelle for Danmark, hvis det lykkes de gamle partier at få os medet ind i Fællesmarkedet:

"Nu om dage sælger vi her i Amerika store arealer af jord til visse engelske lordar og kapitalister, som kommer hertil og køber større jordegode end de allerstørste i Storbritannien og Irland. Vi sælger dem jord, og de køber jord. Er den tanke aldrig faldet jer ind, at disse engellændere aldeles ikke behøver den amerikanske jord? De har ingen som helst brug for amerikansk jord, og de har aldeles ikke til hensigt at komme for at købe her. Heller ikke kan de tage jordstykkerne med sig over havet. Det er nemlig ikke selve jorden, der kommer her efter, men hvad de vil have er indkomsten af den jord. De køber den ikke, for de vil behøve den, men fordi, efterhånden som befolkningen vokser, og et stort antal amerikanske borgere ønsker at anvende denne jord, kan disse engelske 'ejere' sige til vore amerikanske medborgere: I kan få lov til at

Ivar Nørgaards eventyr...

Det mest eventyrlige ved vor markedsministers eventyrlige optræden er, at man stadig her i H. C. Andersenens fødeland (incl. Politikkens lederkribent 11. nov.) tror på eventyrer.

Lad mig resumerer:

Ivar Nørgaards forgænger i embedet + vor daværende udenrigsminister har på det danske folks vegne søgt oplagelse i E. F. uden betingelser, og har erklæret sig villige til at acceptere Romtraktatens ånd og bogstav + alle de beslutninger, der er eller vil blive vedtaget i E. F. inden vor indlemmelse og videre frem i al evighed. Så får vi en ny markedsminister, og noget af det første, han gør, er at rejse til Bryssel og stille betingelser.

Hvad er meningen?

Det kan vel ikke tænkes, at markedsministerens betingelser kun er til indrepolitisk brug?

Han, og flere socialdemokratiske kandidater med ham, har under valgkampen fortalt deres vælgere, at nok ville Socialdemokratiet med i E. F., men på betingelse af, at Danmark fortsat kunne føre en selvstændig udenrigspolitik, skattepolitik, socialpolitik og sikkerhedspolitik - det sidste formidlet gennem NATO - samt at det nordiske samarbejde ubrudt kunne fortsættes og udbygges.

Altids rejser Ivar Nørgaard til Bryssel og stiller disse betingelser, og kan bagefter komme hjem og fortælle sine vælgere (+ de

bruge denne amerikanske jord på de vilkår, at I betaler os engellænderne i, eks. halvdel af, hvad I hester eller frembringere på jorden!"

*

Ja den tale, som vi her har bragt små afsnit af, blev ikke holdt i sidste uge, selv om den stadig er sørgelig aktuell. Den blev holdt den 8. maj 1987 og offentliggjort i sin helhed af den danske Henry George Forening i 1927. Som det vil være de fleste af det te blads læsere bekendt, udtalte Henry Georges værker sammen med danske retsfilosofers værker det teoretiske grundlag for Retsforbundet. Hans hovedværk "Fremadskridt og Fattigdom" er nok det lettest læselige nationaløkonomske værk, der er udkommet, og det er derfor også kommet på alverdens sprog, alene på engelsk i flere millioner eksemplarer. Det bør læses af enhver, der ønsker at forstå Retsforbundets teorier, eller forøvrigt af enhver, der overhovedet ønsker at beskæftige sig med politikk. Endnu lettere læst er hans "Arbejdetes kår", og i denne tid burde både præsident Nixon og statsminister Krag have læst hans "Beskyttelse eller Frihandel".

K. H.

stærke smede og andre fagforeningsfolk, + partiets venstrefløj + S. Ferne, + Politikens lederkribent), at han har fået beroligende svar. Og det tror man åbenbart på. Vi er mange, som hverken finder svarene beroligende eller betryggende. Svarene gik i korthed ud på, at selvbetjellig kunne de stillede betingelser opfyldes, når det kunne ske inden for Romtraktatens rammer.

Det er, hvad der står i Romtraktaten og forordninger, der gælder. Det afgørende er ikke, hvad man mere eller mindre ventet skæbentligt siger til hinanden i Bryssel. Det afgørende er, hvad man skriver under på.

Vi har dokumenteret sikkerheden for, at man i E. F. på Romtraktatens grundlag stiller imod en fuldstændig enstrøget (harmoniseret) af lovgivningen på alle områder, så "Europa" også uadtil kan tale med een stemme, og at forordninger vedtaget af myndighederne i E. F. har forrang over enkelte medlemslandes love og forfatninger.

Hvad er det dog for barnagtigt sludder, det danske folk ska tydes med fra vore valgte talsmænd - og fra visse bladets lederskrivere?

Må vi bede om at blive behandlet som voksne mennesker? Til børn kan man anvende narresatter, men dog ikke i så dårlig kvalitet.

Jens Kirk.
Bonde i Thy.